

Μάθημα XXIX [29]

Cum Octaviānus post victoriam Actiacam Rōmam rediret, homo quidam ei occurrit corvum tenens; eum instituerat haec dicere: «Ave, Caesār, victor imperātor». Caesāris* multū interfuit corvum emere; itaque viginti milib⁹ sestertiū eum emīt. Id exemplum sūtōrem quendam incitavit, ut corvum doceret pārem salutatiōnem. Diū operām frusta impendēbat; quotiescumque avis non respondēbat, sutor dicere solebat «Oleūm et operām perdidī». Tandem corys salutatiōnem didicīt et sutor, cupidus pecuniae*, eum Caesāri attulit. Auditā salutatiōne Caesār dixit: «Domī satis salutatiōnum* talium audio». Tum vēnit corvo in mentem verbōrum* domini sui: «Oleūm et operām perdidī». Ad hāec verba Augustus risit emitque avēm tanti*, quāti⁹ nullām adhuc emerat.

Δευτ. Προτάσεις

A χρονιή cum: 1610ριός
6ύχρ. ανον. χρόν.

B βουλγατική επρ. αΡΤΙΝ.
1ον incitavit (6ύχρ. αν. χρόν.)

Γ χρονιή cum: επαναγν.

Δ αναφ. παραβ. πρόταση
* επαναγν! εσ-ρ - τι=υη -Caesār=ιαντι. πρ. κ παραβ. εισ τι - Victor = Ιαντικ. -imperatōr=εισ ο προσ. - ave=επιφ. προσ.

Ανάγνωση:

1 υπον.

2 ερπ. πρ. χρόν.

3 επιθ. προσ.

4 αιτ. 1ον. (μηδ' αιτ.)

5 πίρια

6 υπον.

7 επιθ. προσ.

8 αντικ. πίρι.

9 πίρια

10 αντικ. μέτχ.

11 διεύ. τροπ. μέτχ.

12 αντ. π. κ υη. απαρ.

13 πίρια υη: 6

14 αντικ. απαρ.

15 τεχ. αη. αντικ. εη.

16 ρίνα: *

17 υη. προσφ. (υλον.)

18 παραβ. 610 17

19 επιθ. πρ. 610 18

20 γεν. εντιαφ. προσ.

610 20.

21 επιρ. πρ. 610 22

22 πίρια απρός.

23 αντικ. απαρ.

24 (απαρ) υης. απρός.

25 επιρ. προσ. τρόπ.

26 επιθ. προσ. 610 27

27 αφ. αζιας/τιμήρ.

28 γεν. διαιρ. ή περιεχ.

29 αντικ.

30 πίρια Caesaz

31 επιθ. προσ.

32 υπον.

33 αντικ.

34 επιθ. προσ.

35 πίρια

36 αρι. αντικ.

37 πίρια απρός

38 επιθ. πρ. 610 39

39 επρ. αντικ.

40 επιρ. πρ. χρόν.

41 αντικ.

42 επιρ. πρ. τρόπ.

43 πίρια ^{υη:} sutor

44 υπον.

45 πίρια

46 υπον.

47 τεχ. απαρ. αντικ.

48 πίρια

49 αντικ.

50 αντικ.

51 πίρια ^{υη:} ego

52 επιρ. πρ. χρόν. απρός

53 υπον.

54 αντικ.

55 πίρια

56 υπον.

57 παράθ. 610 56

58 γεν. διαιρ. 610 57

59 αρι. αντικ.

60 επρ. αντικ.

61 πίρια

62 αφ. αης. χρόν.

63 υπον. μέτχ.

64 πίρια

65 επιρ. πρ. 1ον(6ιαμ)

66 επιρ. πρ. τροπού

67 επιρ. πρ. αντικ.

68 γεν. διαιρ. 610 67

69 επιθ. προσ.

70 πίρια ^{υη:} ego

71 επιρ. πρ. χρόν.

72 πίρια (απρός)

73 δοτ. προσ.

74 επαφ. πρ. αντικ.

75 αντικ. 610 72-74

76 γεν. υπον. 610 75

77 επιθ. προσ.

78 αντικ.

79 αντικ.

80 πίρια ^{υη:} ego

81 επιθ. προσ.

82 ερπ. πρ. αναρ(ανιας)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 29

Καθώς ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη μετά τη νίκη του στο Άκτιο, τον προϋπάντησε κάποιος που κρατούσε ένα κοράκι. Είχε εκπαιδεύσει το κοράκι να λέει τα εξής (λόγια): «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή και στρατηγέ!». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι. Το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες στσερτίους. Το παράδειγμά του παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σε ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια : κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου!». Κάποτε επιτέλους το κοράκι έμαθε το χαιρετισμό και

ο παπουτσής, θέλοντας να κερδίσει χρήματα¹, το έφερε στον Καίσαρα. Όταν ο Καίσαρας άκουσε το χαιρετισμό, είπε: «Στο σπίτι μου ακούω αρκετούς χαιρετισμούς σαν κι αυτόν». Τότε το κοράκι θυμήθηκε τα λόγια του αφέντη του: «Κρίμα στον κόπο μου!». Ακούγοντας αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί για τόσο μεγάλο ποσό όσο δεν είχε δώσει για κανένα άλλο μέχρι τότε.²

1. επιθυμώντας τα χρήματα 2. για όσο δεν είχε αγοράσει κανένα άλλο μέχρι τότε.

Μάθημα XXIX: Ο Οκταβιανός, ο παπουτσής και το κοράκι Οι χοήσεις της γενικής